

“Мафиотски уроци” –

Интервю на Цветан Василев за „Просто Диков“, телевизия ВІТ

Част I, 20 ноември 2016 г.

Транскрипция

ДИКОВ: Правим това интервю с Цветан Василев в сряда, на 16-ти ноември. Г-н Василев, аз се радвам първо, че не поставихте никакви предварителни условия, никакви ограничения като въпроси, теми и т.н. Второ, което ме учуди, признавам си, това интервю можеше да го заснемем и преди изборите само че Вие изрично казахте – нито преди изборите, нито между първия и втория тур, държа на всяка цена след изборите да бъде направено и излъчено това интервю. Защо?

ВАСИЛЕВ: Сега ще ме обвинят, че съм знаел резултатите от изборите. Във всички случаи, предпочитам да не давам интервюто в междинния период, между първи и втори тур на изборите, за да не бъде обвинен –и без това ми приписаха абсолютно всичко – да не бъде обвинен, че съм повлиял по някакъв начин на резултатите. Народът обаче показва какво е решил по най-категоричен начин.

ДИКОВ: Обяснението Ви за тези резултати?

ВАСИЛЕВ: Ейбрахам Линкълн беше казал, че можеш да излъжеш малко хора за много време, че можеш да излъжеш много хора за малко време, но всички завинаги – никога, и това се случи. Освен това, една лема, която беше наложена в обществото – „Аз съм прост и вие сте прости“, очевидно беше доказана категорично, че поне във втората си част – „вие сте прости“, не важи. Изглежда остана само първата част.

ДИКОВ: Само да обясня за публиката – лема, това е теорема, която не се нуждае от доказване. Защо, какво и къде сбърка Бойко Борисов?

ВАСИЛЕВ: За мен няма съмнение. Както вече съм казвал, от 2009 г. имаме мафиотски режим на управление на държавата. Практически без прекъсване. Четири години от единия клан, една година от втория клан, а последните две години – съвместно управление. Заради това казах, че най-големият цинизъм на това управление, уж съставено от някакви си леви, десни и не знам какви си партии, е на практика управление на Борисов и Пеевски.

ДИКОВ: Има ли доказателства?

ВАСИЛЕВ: Колко доказателства трябва да се приведат? Как за една година управление на „Борисов 2“ фирмите на Пеевски или свързани с Пеевски (знам, че утре пак ще кажат – ама по какъв начин доказвате, че те са свързани с Пеевски...то само Борисов и Пеевски не знаят, че са свързани с Пеевски...)

взеха обществени поръчки за милиард и половина. Как се случва това нещо? Нали трябваше уж ДПС и Пеевски като техен представител да изстрадат малко грешките от едногодишното нещастно управление от марионетката на Пеевски Орешарски.

ДИКОВ: Бай ти Игнат Раденков и от социалистическо време, и от сега, беше в студиото и каза, че минимум 50% от всяка обществена поръчка се краде. И това са минимум 50%.

ВАСИЛЕВ: Не знам дали са 50%, но знам, че от всяка обществена поръчка следват комисиони, но дали са 50% или по-малко, зависи. Не знам защо, очевидно прокуратурата в този ѝ състав и в тази политическа констелация, е сляпа, сложила е под похлупак действията на Пеевски. Но рано или късно, надявам се, и това ще се промени. Може да се види какви поръчки е изпълнявал Водстрой, колко поръчки са изпълнени и колко некачествено, колко фирми и подизпълнители са завлечени от Водстрой.

ДИКОВ: Но тя пък скоро беше купена от Хидрострой.

ВАСИЛЕВ: Да, купена. „Купена“ в кавички вероятно. Как се купува фирма с толкова много задължения? Заради какво да се купи? Заради техниката, която притежава, или договорите, които ѝ канселираха. Вероятно това се случва, за да се покрие Пеевски. Пеевски най-накрая е реализирал една своя мечта, която той е споделял с мене, докато уж Мирински беше собственик на Водстрой – че му е омръзнало вече да се занимава и да търси отчети от Мирински, защото така или иначе Водстрой не работи на печалба и бил решил вече да си взема неговото авансово, а Мирински да се оправял. Очевидно сега с тази роля се е нагърбил Велико Желев.

ДИКОВ: Шефът на Хидрострой.

ВАСИЛЕВ: Няма да му е лесно, предполагам.

ДИКОВ: Но в същото време Бойко Борисов казва: „Оставих държавата в идеално състояние, 13 милиарда фискален резерв, абсолютно стабилна банкова система, 3%, даже 3,5%, нарастване на БВП...“

ВАСИЛЕВ: Тези митологеми, в понетийния апарат на неговия финансов министър, той може да ги говори много. Тези фискални резерви от 13 милиарда как точно ги е направил, при положение, че бюджетният дефицит не е падал под 2 милиарда за неговото последно управление? Говоря за последните две години. Между другото, през 2014 година е най-ниският бюджетен дефицит – милиард и 200 милиона. През 2015 г. е 2 милиарда и 200 милиона, а така наречената стабилност е формална стабилност на дъното. Разбира се, има някакъв ръст от около 2%, ако се изчисти инфлационният фактор, който е около процент, процент и половина. Това е реалният ръст и специално за 2015 г. ръстът на БВП е индуциран на 90% от еврофондове и европрограми. 90% и само 10% е реална индукция от износ, от увеличен износ. Увеличен спрямо предходния период, защото износът и вносът спрямо 2010 г., които изобщо не са били особено добри нито за България, нито за световната икономика, намалението на износа е над 30-35%. Тоест, ние имаме някаква стабилност относителна, но стабилност на дъното. А с 1% -1,5% ръст може да

гоним Михалю още 1000 години и няма да стигнем нивото дори на присъединените непосредствено преди България към ЕС страни от Вишеградската четворка.

ДИКОВ: Преди два месеца Вие казахте, че едва ли има банка в България, която да няма финансов недостиг или капиталов недостиг. В същото време, буквално преди два дни, Бойко Борисов казва: „Банките са идеални, минаха стрес тестовете“.

ВАСИЛЕВ: Ама разбира се, че стрес тестовете са минати. Знае се как са минали стрес тестовете. Знае се каква е ролята на Делойт в цялата тази история. Тук е мястото да кажа, че първо, аз имам достатъчно информация, която показва, че въобще не е толкова розово положението, че почти няма банка, която да е минала реално стрес тестовете. Аз казвам – не е това най-големият проблем. По-големият проблем е, че все още регулационната среда в България е неадекватна на това, което се случва в Европа и света. Имаме излишно завишени изисквания към банките по отношение на капиталовата адекватност, което във всички случаи води до отклонения при степента на провизиране на кредитните експозиции. Тук искам да попитам – излезе информация, че Първа инвестиционна банка има около 250 милиона лева капиталов недостиг. Обвиненията срещу Корпоративна и срещу мен са, че имало капиталов недостиг на база на провизиите. Но как са вършени тези провизии? Никой не знае! Защото докладите, на база на които беше отнет лицензът на КТБ, не са публично достояние! Съдът не допусна също нашите адвокати до тях. Но както и да е, искам да попитам за тези 250 милиона лева – означава ли, че са откраднати от собствениците на банката? В което ме обвинява мен прокуратурата. И то, пак казвам, абсолютно недоказано, на база на някакви методики, които никъде и по никакъв начин не са приложени. На база на твърдения на свидетели и не знам какво още.

ДИКОВ: За тези 206 милиона ли говорите?

ВАСИЛЕВ: Не, аз говоря за капиталовия недостиг. 206 –те милиона не искам да ги засягам сега, защото те са част от наказателното производство. И там ще излезе истината. И за тези 206 милиона. Но ще говорим за това в съда, не искам в момента.

ДИКОВ: Впрочем, делата до къде стигнаха? На какъв етап са и за екстрадиране, и обвинението?

ВАСИЛЕВ: Делата са отново на нулев етап. Две години и четири месеца след като повдигнаха началното обвинение, все още се подготвят обвиненията във връзка с организираната престъпна група, която те разкриха след много разследвания и много вложен труд. Откриха и организирана престъпна група, която се състои от основни служители на банката. Така че сега очакваме обвиненията, за да видим в какво сме обвинени ние.

ДИКОВ: Скоро ще станат три години...

ВАСИЛЕВ: Да, ще станат три години. Те бяха много убедени през юни, когато влязоха в банката, за да предизвикат паниката сред вложителите, но две години и четири месеца търсят поредните доказателства. Плащат от масата на несъстоятелността луди пари на всякакви външни експерти и не знам още какви си, за да облекат в подходяща форма тяхната теза. Тезата на Пеевски и на неговия слуга

и слугата на прокуратурата—главния свидетел на прокуратурата. Това е истината.

ДИКОВ: Доколкото знам, тръгна и срещу Бисер Лазов дело.

ВАСИЛЕВ: Тръгна дело, което аз заведох за клевета. Само че то така е тръгнало, че съдът рита топката, колкото се може по-далече, да не би случайно моята теза да се окаже вярна. Защото по такъв начин—с компрометиран главен свидетел на прокуратурата — не знам как точно ще тръгне тяхното наказателно производство. Макар че те направиха всичко възможно да си осигурят достатъчно комфорт. Очевидно Софийски градски съд не им харесва много като „подчинено“ звено на прокуратурата и заради това изместиха цялото дело в Специализирана прокуратура, респективно в специализирания съд, където считат, че имат по-големи шансове да успеят.

ДИКОВ: Как ще коментирате казаното наскоро от финансовия министър Горанов, че не очаква да се съберат, да се върнат повече от 10%?

ВАСИЛЕВ: Разбира се, те няма да се върнат и толкова според мен, ако продължават неговите наместници в банката да обслужват интересите на Пеевски, Сталийски и Борисов, който „няма нищо общо“, разбира се, нито със Сталийски, нито с Пеевски.

ДИКОВ: „Нищо общо“ в кавички, защото аз го питах Бойко Борисов за отношенията му със Сталийски и той каза, че няма нищо общо със Сталийски.

ВАСИЛЕВ: Да, сигурно не го е виждал дори Сталийски.

ДИКОВ: А истината каква е?

ВАСИЛЕВ: Истината е, че Сталийски беше човекът за всичко по време на първото управление на Борисов. Не мога да твърдя какво се е случило при второто управление на Борисов.

ДИКОВ: Преди два месеца казахте, че той му е един от събирачите на пари.

ВАСИЛЕВ: По време на първото управление на Борисов. Разбира се, потвърждавам го. Аз имам и достатъчно доказателства за това нещо. Те си мислят, че понеже са прибрали Бисер Лазов, понеже са прибрали още някой друг при себе си, не са останали никакви писмени доказателства при мен. Останали са и то достатъчно.

ДИКОВ: Има ли нещо в тези хартии?

ВАСИЛЕВ: Разбира се, много хартии има тук.

ДИКОВ: Аз малко така цинично се изразявам и елементарно, но в това, което може да покажете, документ, доказателство за това, че Сталийски или някой други хора са събирали пари под някаква форма.

ВАСИЛЕВ: Не, имам доказателства за това, че хора, свързани със Сталийски, който ми беше посочен лично от Борисов като човек за връзка, са били, да кажем, собственици на някои от заводите, които бяха финансирани и придобити чрез фирми под контрола на Корпоративна търговска банка.

ДИКОВ: Искате да кажете, че Бойко Борисов лично Ви е казал, че неговият човек за връзка е Сталийски

ВАСИЛЕВ: Абсолютно.

ДИКОВ: Кога стана това?

ВАСИЛЕВ: Когато дойде за първи път на власт Бойко Борисов.

ДИКОВ: 2009 г. дойде той на власт.

ВАСИЛЕВ: Да.

ДИКОВ: И какво Ви каза: „Каквото има, тука с него“?

ВАСИЛЕВ: Да. Камерите в нашата къща също помнят кога е идвал Сталийски. Сталийски е идвал поне два пъти месечно в нашата къща, в къщата, която обитавахме на Бояна.

ДИКОВ: И с какво си тръгваше?

ВАСИЛЕВ: Не си е тръгвал с такива неща, за които си мислим, но си е тръгвал с информация, с отчети за фирмите, в които той, чрез поставени лица, е участвал и прочие.

ДИКОВ: До колко е вярно, че директно са Ви рекетирани и сте бил принуден да им дадете дял и участие?

ВАСИЛЕВ: Да. Разбира се, тук имам доказателства, че от 2010 г. до 2013 г., хора, свързани със Сталийски, и това лесно може да се провери, са били собственици и на Авионамс, и на Дунарит. По 50% собственост.

ДИКОВ: Срещу?

ВАСИЛЕВ: Срещу нищо. След това откупени 2013 г., след като паднаха от власт.

ДИКОВ: Откупени от кого?

ВАСИЛЕВ: От собственика на Дунарит и Авионамс – фирмата Хедж. Задълженията на фирма Хедж към банката на практика произтичат основно от откупуването на участието на фирмите, посочени от

Сталийски в Авионамс и Дунарит.

ДИКОВ: Добре. Значи дойде при Вас, Вие ще кажете кой, и Ви каза: “Или даваш 50% или 51% от Дунарит и Авионамс, или...”?

ВАСИЛЕВ: Нещата ставаха по различен начин. През 2010 г., в началото, беше заведен един гнусен, анонимен сигнал в Европейската комисия, в дирекция „Конкуренция“ в Брюксел за неоторизирана държавна помощ на Корпоративна търговска банка. След което този случай, абсолютен пасквил, който можеше да бъде приключен и изобщо да не бъде отворен, но нека не забравяме, че по това време еврокомисар на България беше небезизвестната Кристилина Георгиева. Която „въобщо“, ама „по никакъв начин“ не беше свързана с тези, които заведоха сигнала и респективно започнаха непрекъснати атаки срещу банката в България чрез публикации в една медийна група, опонент на групата на Пеевски. Аз бях силно притеснен от това, защото в крайна сметка Буров е казал, че „муха и банка се убиват с вестник“. Публикациите бяха нечистоплътни и долнопробни и в същото време респондентът, т.е. отговорната страна за комуникация с комисията в Брюксел – Министерството на финансите, знаете кой оглавяваше по това време Министерството на финансите, въобщо не искаше и не желаше да отговори.

ДИКОВ: Симеон Дянков.

ВАСИЛЕВ: Да. Да отговори, че няма въобщо такова основание. Точно по тази причина имаше „ние ще те пазим, ние ще ти помагаме, обаче ти трябва да се лишиш от нещо“. По тази причина доста фирми, тук говорим за Авионамс и Дунарит, понеже Авионамс и Дунарит и в момента са актуални.

ДИКОВ: Това кой го каза – „ние ще те закриляме, ама трябва да дадеш“?

ВАСИЛЕВ: Очевидно съм водил тези разговори и със Сталийски, и с Борисов. Няма записи на това нещо, но нали не считате, че съм чак пък такъв идиот и будала да ходя да им предлагам фирми, които струват над 100 милиона евро. Да им ги предлагам половината ей така без пари, бадева, понеже съм много добър и съм самарянин. А те пък много ми били помогнали.

ДИКОВ: Това си е чиста проба мафиотски подход.

ВАСИЛЕВ: Че аз казвам, че е мафиотски подход. Аз това казах. България от 2009 г. се управлява съвместно или от единия клан на мафията, но се управлява по мафиотски начин – с рекет. И да не би да мислите, че само аз съм бил рекетирани така?

ДИКОВ: Казват Ви, че с нашите хора в Брюксел, чрез ЕНП, Кристилина, ще оправим нещата – обаче 50%...

ВАСИЛЕВ: Тя не ги е оправяла. То нямаше какво да се оправя.

ДИКОВ: Предполагам какво са казвали.

ВАСИЛЕВ: Въпросът беше за това, че „да, ние ще помагаме, да не се случи нещо на банката“. Тогава сигурно си спомняте и непремерените изказвания на един американски посланик по това време - Джим Уорлик, който говореше за някаква банка, която била с неясен, непрозрачен капитал, визирайки Корпоративна търговска банка. Как смятате, че аз като мажоритарен собственик и като основен акционер на тази банка, не съм се притеснявал ли?

ДИКОВ: Той Уорлик беше голям фен и на управляващите, и на Цветан Цветанов. Когато Цветанов загази с апартаментите, той го изпрати на официално посещение.

ВАСИЛЕВ: Сигурно е бил и под влиянието и на други хора, за да изкаже тази глупост. Не знам сега точно как ще реагират всички тези, когато Оманският фонд, държавният омански фонд, е в арбитраж и съди България за претърпени вреди от фалита на Корпоративна търговска банка.

ДИКОВ: Доколкото от предишното Ви интервю знам, във Вашингтонския арбитражен съд съди. За колко е, каква е стойността?

ВАСИЛЕВ: Не знам какъв е искът, но факт е че те съдят. И това е държавата Оман, а не някаква си компания с неизвестен капитал, която, виждате ли, била използвана от Цветан Василев за пране на пари.

ДИКОВ: Тук имате ли тези документи, да видим това, което казвате? Един министър-председател да действа чисто мафиотски, доколкото разбирам, срещу вас.

ВАСИЛЕВ: Има извлечения от регистъра на Кемира, която е непосредственият собственик на Дунарит. Има договори между Хедж и Кей Ти Ес като купувач и продавач на акциите на Авионамс и Дунарит. В крайна сметка, нетният ефект само от тази транзакция, завършена на 26.07.2013 г., е 43 милиона лева, получени по сметки на Кей Ти Ес и Ем Ди Ем Линк в Корпоративна банка. След това преведени в Първа инвестиционна банка, след това следите им се губят. Междувременно, Дунарит е разпределил и около 12 милиона лева дивидент, от които половината също са отишли в тези компании. А пък ако някой иска да рови от прокуратурата, защото имам чувството, че там всичките са глухи и неми, може, мога да предоставя и допълнителна информация. Понеже винаги ме обвиняват, че говоря ангро, че говоря на едро, аз знам откъде идва тяхното спокойствие. Те привлякоха един безгръбначен мошеник – главния свидетел на прокуратурата – и смятаха, че понеже им е занесъл всичката документация, която се е случвала, той е „единственият“ човек, който е работил там, в тези фирми. Има и други хора, които останаха верни на морала, на собственото си усещане и чувство за справедливост, и тези хора са запазили, слава на Бога, много документи, които сега са при мене. В крайна сметка през 2010 г. по 50% от акциите на Авионамс и Дунарит бяха прехвърлени на лица, посочени от Александър Сталийски. Тук са алонжите за прехвърляне специално на акциите на Авионамс чрез Телеком, който беше собственик по това време на Авионамс. И обратните алонжи при откупуването на акциите на Авионамс през 2013 г., с което на практика, ето ги обратните алонжи, с което те върнаха акциите. Само че от безвъзмездното прехвърляне на акциите през 2010 г. се стигна до този договор от 2013 г., с който те бяха откупени обратно от Хедж. Срещу скромната сума от 43 милиона лева. Ето го договора, ето я и цената. Цена и начин на плащане може да се види. Договорите са подписани от тогавашния изпълнителен директор на

Хедж Инвестмънт Албена Андреева, една от свидетелките срещу мен и, разбира се, въпросния собственик на Кей Ти Ес, на който аз не съм виждал очите.

ДИКОВ: Човекът на Сталийски?

ВАСИЛЕВ: Човекът на Сталийски.

ДИКОВ: Току-що Вие казвате, ако добре съм разбрал, че фактически само от тези фирми, тези хора – рекетъорите – са си гушнали 42-3 милиона плюс още 6 милиона.

ВАСИЛЕВ: Да, около 49 милиона само от тези фирми. Без да са платили нито една стотинка. Гарантирам и друго – че за този период, от 2010 г. до 2013 г., а и преди това, и след това, Дунарит не е имал, нито Авионамс, не са имали никакви сделки с държавата, от които да са се възползвали, за да кажем: „Ок, това е някакъв тип корупция, която е осъществявана с помощта на Василев“. Или пък: „Те са помагали на Василев да печели, а пък той отделял“. Нещо повече 2012 г. въпросният Авионамс закупи 6 хеликоптера на търг на Министерството на отбраната, които бяха обявени на начална цена 8 милиона лева, а ги закупи за 28 милиона лева, т.е. три пъти и половина по-скъпо, което беше някакъв тип отдушник за Министерството на отбраната по това време. И понеже премиерът, непосредствено преди изборите, пък и преди това, парадираше с никакви спасителни планове на държавата на Авионамс, аз искам да кажа каква е истината за Авионамс. И как той „нямал нищо общо“ с Авионамс, а пък реално хора, които бяха посочени от неговата дясна ръка тогава – Сталийски, бяха 50% собственици от 2010 г. Така, значи първо, Авионамс беше приватизиран като ТЕРЕМ-Бенковски през 2008 г., някъде 67 % от ТЕРЕМ-Бенковски за около 30 милиона евро. И това беше една руина, те нямаха бизнес, нямаха поръчки. Ние направихме всичко възможно да обезпечим компанията с лицензи. По това време, говоря вече първото правителство на Борисов е дошло вече на власт, правеха невероятни проблеми. Неговият министър на отбраната Аню Ангелов работеше зад гърба ни, само и само да не получим лицензите за ремонт на хеликоптери, защото ние знаехме, че това е възможността да извадим компанията напред. Но по-важното е, че по време на първото правителство на Борисов, беше приватизиран и остатъчният дял от Авионамс, при това за 8 милиона – 33%. Пак казвам – мажоритарният пакет беше приватизиран за 30 милиона за 67%, а миноритарният – за 8 милиона. Така че всякакви асоциации, които той се опитваше да навърже, че пък с новоизбрания президент, че пък как могъл да продаде Авионамс на някаква частна компания, са абсолютни инсинуации.

ДИКОВ: Той заяви официално: „Добре, че си върнахме отново и одържавихме“

ВАСИЛЕВ: Премиерът в оставка вече, но когато изрече тези скверни слова беше все още премиер на държавата.

ДИКОВ: Аз чух едно мнение, че не е одържавен, защото процедурата е спряна и има съдебни дела.

ВАСИЛЕВ: Сега ще говорим за процедурата. Аз говоря първо за историята на Авионамс. Благодарение на нас, Авионамс израстна в международен играч. И благодарение на нас, Авионамс направи консорциум, международен, с който 2014 г., малко преди удара срещу банката от заговорниците, Авионамс спечели

търг на НАТО за ремонт на хеликоптери. За ремонт на хеликоптери на обща стойност 180 милиона долара. Ето там е интересът на Борисов. Борисов разбира каква е печалбата от този договор. Заради това на всяка цена искаше да го национализира. Вече си е пратил, аз знам и името на посредника, който шеташе по Москва, за да осигури доставка на частите и да поставят една фирма между новия държавен собственик на Авионамс, така че да източат тези 130 милиона долара печалба от ремонта на хеликоптерите. Защото той се уплаши. Уплаши се, че може да се провали търг на НАТО заради удара по банката. И на практика, понеже един митологеман финансов министър каза, че той не знаел защо държавната банка била рефинансирала точно Водстрой и че то не било по негово време, а било по времето на един друг виден финансов министър, сега от всякъде виден депутат на ДПС, мога да кажа следното – как избраха една фирма, която с нищо не допринася за развитието на икономиката на България, освен като кутия за точене на пари, а не предпочетоха да рефинансират фирми, които имат реален принос за развитието на тази икономика. Имам предвид и Авионамс. Това е истината за Авионамс. Авионамс не е национализиран. Първо защото не е платена цената за Авионамс. Не е платена цената, но понеже за нашия премиер в оставка всичко е негово в тази държава, очевидно всички сме му крепостни селяни, така че „вашето е мое“ е основен принцип.

ДИКОВ: Извинявам се, но да се върнем малко назад – тези 49 милиона къде отидоха в крайна сметка?

ВАСИЛЕВ: Отишли са по сметки на тези фирми. Ако някой иска да ги провери, ще намери къде са отишли.

ДИКОВ: Тук ги има в документите тези неща?

ВАСИЛЕВ: Тук има договорите, има ги имената на фирмите.

ДИКОВ: А по кой начин може да се докаже, че зад тия фирми са и че са отишли парите до Сталийски и Борисов?

ВАСИЛЕВ: Ако някой иска, нека разпита лицата. Като какви са там? Аз не ги познавам тези лица. Между другото, първият собственик на Дунарит е някой си г-н Чанев, който знам, че е играл в Бистришките тигри например.

ДИКОВ: В отбора?

ВАСИЛЕВ: Да, в отбора. Той като собственик на Дунарит. И тук го има, в хронологията за собствеността на Кемира го има и него записан. Мисля, че беше станал някакъв скандал, някой беше ритнал Борисов и му беше посинил окото по време на мач. Май се беше оказало, че точно този го е ритнал. Бяха тръгнали да разследват кой точно си е позволил да го ритне от „Капитал“ и мисля, че бяха стигнали до това име, че той рита мачлета с премиера. И се е наложило спешно, гледам по книгата, защото аз не съм участвал в тези неща, говоря чисто физически, да променят собствеността. Но всичко тук е по хронология. Ако вездесъщата българска прокуратура, която бори корупцията отвсякъде, започне проверка. Но в крайна сметка нито „Вечната Амбър“ на НАП ще бъде там.

ДИКОВ: Какво може да кажете – преди два месеца споменахте за 120 контейнера контрабандни цигари, задържани на турското пристанище Мерсин?

ВАСИЛЕВ: Значи аз нищо не мога да кажа за тези контейнери, защото не съм бил никога ангажиран с оперативната дейност на Булгартабак, но аз знам, че Булгартабак имаше проблеми с контейнери в Турция. Предполагам, че това е една от причините за проблемите на Пеевски в Турция. Не е тайна, че основният пазар на Булгартабак беше турският пазар и се оказа, че на този пазар не е влизала една цигара от Булгартабак, всичко е било контрабанда.

ДИКОВ: Добре, казахте, че тези цигари са стигали до Ислямска държава?

ВАСИЛЕВ: Друго съм казал – казвал съм, че не мога да си представя, че цигари на Булгартабак могат да бъдат открити в складове на територията на Ислямска държава, без това да е станало със съдействието на Ислямска държава. Нищо друго не съм казал. Не знам каналите, Пеевски е със сигурност по-запознат, но българската прокуратура не се интересува сякаш от това, за сметка на това.

ДИКОВ: Цацаров беше там на официално посещение.

ВАСИЛЕВ: Не знам какво са си говорили. Цацаров знае какво са си говорили, но за сметка на това, че българската прокуратура не се интересува кой е собственик на Булгартабак, как всичко се е случило, има други външни прокуратури, които са заинтересовани много от четириъгълника София – Дубай – Виена – Вадуц, така че рано или късно и това нещо ще излезе.

ДИКОВ: Говори се дори в материалите в един руски сайт, където се говори за това, че чужди прокуратури работят и по сделката с Виваком. Доколко е вярно и доколко имате доказателства, че тези 135 милиона евро, доколкото разбирам, които остават като печалба, ако се осъществи сделката оттам, трябва Спас Русев да отчете за определени хора някакъв дял.

ВАСИЛЕВ: Ако говорим за Виваком, Виваком е кражба на века и заради Виваком основно си отиде и Корпоративна банка. Ако говорим за Виваком, ябълката Виваком се оказа най-притегателната за тези, които организираха погрома над Корпоративна банка. Не само Виваком, разбира се, но основно Виваком.

Виваком е продадена на цена над 70% по-ниска от нейната реална пазарна стойност. „Продадена“. Тя не е продадена, тя просто е открадната. Аз не мога да си представя, че някой би предоставил на Спас Русев, затова го нарекох и мюре, защото той наистина е мюре, някой би предоставил 46% от компания, при положение, че той нито е дал пари, нито пък има възможност да обезпечи руската банка да влезе в сделката, нито пък има възможност да реши проблемите на територията на страната. Кой си представя, че Спас Русев може да има 46% от печалбата? Ако някога се реализира тази сделка, но те са изправени пред все по-големи и по-големи проблеми, тези юнаци. В тях включвам, разбира се, заместник-шефа на руската банка Юрий Соловьев, българските слуги Велчеви и Катев, Спас Русев, който за мен наистина е изпълнител и който не знам от Виваком какво ще спечели, но ще си навлече неприятностите от феновете на Левски, защото е поел ангажимент, който очевидно надхвърля неговите възможности, и, разбира се, българските организатори на тази цялата концепция и стратегия. Аз нямам никакво

съмнение, че зад тях стоят Пеевски и Борисов. Как смятате, че минава веднага одобрение, за няколко дни одобрение, в КЗК при Петко Николов, на сделката. Че там няма одобрение на КЗК без Петко Николов да се обади или на Борисов, или на Пеевски, или на двамата.

ДИКОВ: Да разбирам ли, че те умишлено вкараха вашия дял в БТК и Виваком респективно в комисията, някогашната комисия Кушлев, хайде така да я наречем, за да може да ви държат, да могат да ви стопират?

ВАСИЛЕВ: Абсолютно, на база на това уникално по своята правна логика решение на комисията, те на практика си осигуриха блокиране на средствата и осигуриха необходимост от целуване на ръка, голяма ръка в България, за да им бъде одобрена сделката. Как си представяте, че някой сериозен инвеститор ще отиде и ще даде макар и 330 милиона евро, казвам не с цинизъм...

ДИКОВ: Които Русев ги е дал с 240 милиона заем от ВТБ.

ВАСИЛЕВ: Ако няма сигурност, че в България нямат решение на проблемите.

ДИКОВ: За това ли Шнайдер се е отказал?

ВАСИЛЕВ: Шнайдер дадоха цена от 850 милиона евро, но под условие. Те казаха: „Ние искаме решение от всички страни – решение от ВТБ като кредитор на фирмата-майка на Виваком, решение на българските власти и решение на крайния собственик на 43%.“ А той не е и на 43%, защото руската банка държи на практика абсолютно незаконно още 33%, които са изцяло платени от ТЦ-ИМЕ по силата на един особен договор и тези акции не бяха прехвърлени окончателно на ТЦ-ИМЕ заради процедурите.

ДИКОВ: ТЦ-ИМЕ е една от фирмите?

ВАСИЛЕВ: Да, това е една от фирмите, която Вие нарекохте по време на миналото интервю „бушон“ или нещо такова. Пък аз казвам, че ТЦ-ИМЕ, държейки пряко 33% от Виваком и непряко още поне толкова от тези 43% на база на предварителни договори, имаше активи за над 400 милиона евро при нормална продажба на Виваком.

ДИКОВ: Малко да се върнем към Виваком. Шнайдер дава 850 милиона евро за какво?

ВАСИЛЕВ: 850 милиона – това се казва „ентърпрайс велю“ (enterprise value). Това е цена за цялата компания. От тези 850 милиона трябва да се извадят 150 или 160 милиона, които са дългът към ВТБ, около 370 милиона, които са дългът на самата компания. 370 и 160 са 530, до 850 са 320 милиона. А 330 минус 180 или 176, колкото е претенцията на ВТБ, са 154. 154 до 320 са 170 милиона евро директна загуба. Макар и това да не е реалната цена, защото това е актив, стресиран актив се нарича.

ДОКОВ: Да разбирам ли, че държавата се е отказала от 150 милиона евро ей така?

ВАСИЛЕВ: Това е като минимум. Значи, предложението на Косарев, който държи 43% и има всички

права върху 33-те %, беше съвсем различно – да се организира нормален търг за продажба на Виваком. За 77% от Виваком, със съгласието на българската държава, акционера, руския акционер, който държи тези 77%, и постъпленията биха били далеч повече. За Виваком, Корпоративна банка е финансирала около 160 милиона евро. Това е обемът на финансирането, така че поне тези 160 милиона евро трябваше да се върнат. Моят първи договор с фамозния Пиер Луврие, за който всички казаха, че съм откраднал Виваком за 1 евро и не знам още какви си глупости, предвиждаше Луврие да плати 240 милиона евро за тези. Сега българската държава в лицето на КЗК основно до сега, защото никой друг не се е произнесъл до сега, но все пак КЗК е основен инструмент на държавата да спре една сделка, която е неизгодна за държавата, се е съгласила на под 115 милиона. А реалната цена на Виваком, при нормални условия, разбира се (в момента е пладнешки грабеж, който осъществяват всички тези, така наречени „собственици“, включително и пладнешкия грабеж през Левски) е над милиард и двеста милиона.

ДИКОВ: Добре де, в България Вие предупреждавахте още миналата година, че срещу 150 милиона евро, заради кредита, който е необслужвания кредит към ВТБ, Виваком ще стане руска.

ВАСИЛЕВ: Да, и? Така ли се случи?

ДИКОВ: Общо взето. С Левски драмата? Истината по-скоро за Левски?

ВАСИЛЕВ: Истината за Левски я знае най-добре Батков. Но истината е, че Левски беше овладян от Пеевски и Сталийски, разбирай Борисов. До ден днешен никой не е върнал на Корпоративна банка един милион лева, които са платени директно от фирма от съзвездието на банката директно по сметката на Левски с посредничеството на фирма на вездесъщия адвокат на Пеевски Александър Ангелов. Батков нямаше доблестта и честта да каже, да, тези пари дойдоха от Корпоративна банка тогава, когато Левски беше въобще заминал. На база на тези един милиона лева, г-н Пеевски чрез адвоката си е заложил 39% от акциите и след това са му били прехвърлени. Аз въобще не мога да разбера как феновете на Левски могат да се примирят Пеевски да им е акционер. И сега прехвърлянето на Спас Русев – това просто е допълнителен ангажимент във връзка с новата му роля да бъде номинален собственик на Виваком. Той е номинален мажоритарен собственик на Виваком, защото със сигурност ще трябва да преразпределя. Ако се случи продажбата на Виваком, съм силно заинтересуван къде ще отидат парите, които ще постъпят по сметката на неговата офшорка в Люксембург или където и да са нейните сметки. А тези 10% — всъщност 10% Пеевски ми поиска. Аз съм Ви го представил в онзи списък: той ми поиска 10% от Виваком. Оказа се след това, че и Борисов имал амбиции за проценти от Виваком, защото, виждате ли, те ми били помагали в сделката със Виваком. А аз сделката с Виваком съм я правил с международен консорциум, воден от Роял Бенк оф Скотланд (Royal Bank of Scotland).

ДИКОВ: От къде знаете, че има претенции Борисов?

ВАСИЛЕВ: Казвали са ми, но това не е толкова важно. Пеевски поне го е написал. Той се отрича, разбира се, от това — твърди, че съм го фалшифицирал.

ДИКОВ: Пеевски откъде ги събра тези 20 милиона дългове, които Спас Русев откри като влезе в Левски?

ВАСИЛЕВ: Не знам колко са дълговете на Левски. Не съм се занимавал специално с Левски, но според мен, Левски не е плащал дълго време нито данъци, нито данъци, които са дължими по заплати на футболисти. Не знам, но знам, че до сега, от Виваком са източени 10 милиона лева към Левски.

ДИКОВ: Как ще обясните това, че Цацаров погна, така да се каже, и Делян Добрев за Белене?

ВАСИЛЕВ: Според мен това е поредният популистки ход на Борисов, за да покаже, че той е еднакво безпристрастен и критичен както към чужди, така и към свои.

ДИКОВ: Поредният популистки ход на Борисов казвате, а имате предвид Цацаров ли?

ВАСИЛЕВ: На Борисов, а Цацаров просто го е изпълнил. Изпълнил е нарежданията, вероятно.

ДИКОВ: Знаете ли нещо относно тези вноски, които по 800 000, излезе официално, че Делян Добрев е изплащал около 2 милиона и нещо...вноските към Уорли Парсънс били намалени на 800 000.

ВАСИЛЕВ: Детайли не знам. И без това бях обвинен от Богомил Манчев, че аз съм го натопил в прокуратурата за неговите беди. Детайли не знам, но не мога да си представя, че Делян Добрев е взел такова решение или е оторизирал шефа на НЕК да плаща, при условие, че проектът беше замразен с решение на парламента. Нямам никакво съмнение, че Делян Добрев е получил устно разпореждане от своя началник, първо. Второ, Богомил Манчев е споделял пред мен, че половината от плащанията към Уорли Парсънс или Риск инженеринг, или която и да е била там компанията по веригата, е трябвало да бъдат отчитани чрез единия от котараците на Бояна. Сигурно утре ако го натиснат Богомил Манчев, и това ще го отрече, но това ми го е казвал на 12-ти етаж, на неговия офис на Павлово.

ДИКОВ: С прозрачния покрив офиса?

ВАСИЛЕВ: Да, и с икономичното отопление, и с не знам какво още.

ДИКОВ: Значи, фактически от всяка вноска от по 800 000, половината са отивали там нагоре?

ВАСИЛЕВ: Не знам къде точно са отивали, но, да, там нагоре. А и доколкото познавам Богомил Манчев, той не е от най-щедрите. Да се чуди как да ги раздава тези пари? Очевидно това е било условието – ние продължаваме да плащаме противно на решението на парламента, а пък ти ще трябва да бъдеш благодарен.

ДИКОВ: И тук 50%. Тарифа има. Да, но Богомил Манчев и пред мен е казвал, че Вие сте човекът поръчал баретите, проверките.

ВАСИЛЕВ: Много ще ми е интересно да дойде пред мен тук и да ми го потвърди. Защото Богомил Манчев идваше в началото на 2014 г. в офиса ми на „Княз Борис“ и едно към едно знае, че някой е хвърлил върху мен вината.

ДИКОВ: Каква е историята — темата за хвърлянето на вина, историята от нашите служби за информация, дадена за вас на други служби, която била крайно компрометираща?

ВАСИЛЕВ: Това трудно мога да го коментирам сега. Имам обаче достатъчно основания да считам, на база на неформални сигнали, които получавам, че българските служби са злоупотребили и са подвели техните партньорски служби и колеги относно моето място и роля в определени нечистоплътни транзакции.

ДИКОВ: А именно?

ВАСИЛЕВ: Именно – участие в контрабанда на цигари и прочие. Това може би се обяснява единствено с факта, че е било необходимо условие да бъде допълнително очернен, за да няма нито един глас в защита. Не толкова моя, колкото в спасяването на банката.

ДИКОВ: Каква информация криете, заради която могат да падат глави и ще падат глави, както казахте в предишното интервю?

ВАСИЛЕВ: Моята най-важна информация е в главата ми. Защото аз знам много, бил съм свидетел на целия този процес на развитие, особено в последните 15 години. И тази информация сама по себе си наистина е доста компрометираща за целия този политически елит, и в частност този елит, който в момента управлява държавата. Само по себе си, това, което ще видите тук, е достатъчно за едно много сериозно и задълбочено разследване. Само че се притеснявам, че при тази констелация и този похлупак, който е сложен и на Борисов, и на Пеевски, вместо да им извадят очите, ще им изпишат вежди.

ДИКОВ: В смисъл?

ВАСИЛЕВ: Може да ги изкарат по-чисти от ангели.

ДИКОВ: Аз доколкото разбирам, Вие току що казвате, че тази компрометираща информация е за корупция в огромни размери.

ВАСИЛЕВ: Разбира се. Според същия този митологеман финансов министър изглежда само аз съм бил носител на корупцията, както той се изразява в някакво интервю преди няколко дни. В България въобще нямало корупция. Направих си труда да прочета Трансперънси интернешънъл (Transparency International) и се оказва, че България е на последно място отзад напред по корупция в ЕС за 2015 г. На 69-то място в света. А най-интересното е, че за периода 2008 – 2015 г., няма данни за 2016 г. все още, средният рейтинг е бил 63-то място. Но най-ниско в класацията България е била през 2011 г., по времето на първото управление на Борисов, когато всичко пак е било по мед и масло. Тогава е класирана на 86-то място.

ДИКОВ: Сега да ви върна – казахте по кой начин са Ви изработили, така да се каже, хората на Борисов, но по кой начин ви работеха хората на Ахмед Доган? Защото, признавате си, че сте се отчитали и там?

ВАСИЛЕВ: Понеже имам повече време да чета, да гледам малко по-философски на живота, прочетох една мисъл на Иво Андрич от „Знаци по пътя“. Той казва: „Ако хората знаеха колко ми е било трудно да живея, биха по-леко приели всички злини, които съм извършил, всички добрини, които съм пропуснал да извърша, и би им останало дори малко чувство дори да ме оплачат“. Това звучи почти като епитафия, но ако хората знаеха колко ми е било трудно да балансирам между единия клан и другия клан, за да спася банката, наистина биха ме разбрали малко повече. Въпреки всичко, аз наистина пропуснах, аз съм могъл, много добрини. Да спра Пеевски, съм могъл хиляда пъти за този период. Могъл съм. Направил съм злини, когато съм вървял и съм му чистил всичките авгиеви обори. От фамозните ремонти на обектите от национална спортна база, докато майка му беше шефка на тотото, през фамозните му операции с държавния резерв. Тогава да съм го бил оставил, никой нямаше да познава Пеевски и да знае за Пеевски. Всичко беше покрито за моя сметка, само и само да няма скандали. Това е от моите грешки и аз си ги признавам.

Въпреки това, обаче, в момента на удара срещу банката, банката беше достатъчно кредитбилна, с достатъчно активи, които да покрият пасивите. Продължавам да твърдя, че като банка тя е имала по-специален подход, по-специфичен. Но този специфичен подход в никакъв случай не е бил в противоречие със законите. От друга страна, той е бил съобразен с реалните пазарни условия. Банката имаше само по линия на така наречените „кухи фирми“, „бушони“ и всякакви смъртни грехове, които са дело на техния главен свидетел и доверено лице, през тези фирми бяха финансирани активи, които наистина бяха достатъчни да покрият пасива. И Виваком, и НУРТС, и Дунарит, и Авионамс, и Русенска корабостроителница, и Костенец...да не ги изреждам всичките.

ДИКОВ: За хората обаче е много важно. Финансовата част от нещата ще се доизяснява и дано. Вие дела ще водите, чакате нова политическа обстановка, за да се борите, сума ти дела. Спомням си, примерно, от предишното интервю, че някъде към 250 милиона, доколкото си спомням, че така сте дал на Пеевски да дава там горе по веригата, а той какво е давал там – един Господ знае. Така ли е?

ВАСИЛЕВ: Не е точно така. Пеевски е финансиран с много повече от 250 милиона, а той как и какво и на кого е давал – аз не знам. Но ангажиментът на Пеевски винаги е бил, независимо от финансирането, той да възстанови парите. Очевидно на един етап на него това не му е харесало и той е подготвил по-лесното решение – дайте да ударим банката, да влезем ние вътре, да вземем активите, вместо да си платим задълженията.

ДИКОВ: В крайна сметка под една или друга форма към Доган колко пари са отивали през годините?

ВАСИЛЕВ: Не знам. С Доган аз никога не съм имал финансови взаимоотношения.

ДИКОВ: Принавате и в предишното си интервю преди два месеца, че е трябвало да финансирате някои техни идеи?

ВАСИЛЕВ: Точно така. Част от тези финансираня, всъщност не част, а в основата си това са финансираня на Пеевски, които бяха рефинансирани от държавната банка ББР (Българска банка за развитие) и от банката с държавна помощ ПИБ (Първа инвестиционна банка). Това е. Разбира се,

неговият човек, който се чувства задължен да обяснява — говоря за финансовия министър в оставка, който се чувства задължен да обяснява, че Пеевски ама хич, изобщо нямал нищо общо с Корпоративна търговска банка – забравя, че благодарение на неговите представители в банката, печатница, в която Пеевски е потрошил над 60 милиона лева, беше продадена за 4 милиона лева, при това по изключително странен начин от един частен съдебен изпълнител. Продадена беше земята под печатницата, тъй като оборудването просто не може да бъде преместено. За сведение на господина финансов министър в оставка, без рефинансиранията, които бяха направени от ББР и от ПИБ, които са за над 140-50 милиона лева, Пеевски на практика потроши 80 милиона лева за печатницата. Казвам 80 – около 60 струваше, трябваше да се даде по-голям кредит и заради лихви. Над 80 милиона лева струва печатницата, която с лекота прехвърли на лизинговата компания „Партнер лизинг“, финансирана от банката.

Пеевски, по време на подготовката и началото на атаката срещу Корпоративна търговска банка, организира през съда дело за несъществуващ дълг към ТЦ-ИМЕ, в резултат на което бяха намалени задължения на майката на Техноекспортстрой с 30 милиона лева. Имам списък и какви са били осигурените финансираня на неговите медийни изяви. Като правя сметка, че и там са десетки милиони левове. Така че всичкото това нещо е митологемата Делян Пеевски.

Това говоря до падането на банката. След падането на банката, следва митологемата Делян Пеевски, която се осъществява с активното участие на наместниците на Горанов в банката. Аз вярвам, че един ден всички тези синдици, всякакви други Монедешки, не знам какви си пилета шарени, не знам какви си частни съдебни изпълнители, аз вярвам, че ще се стигне и до боса им Горанав. Вярвам, че ще бъдат на подсъдимата скамейка. За всички безобразия, които извършиха от 20-ти юни 2014 г. Разбира се, в началото са наместниците на Иван Искров до обявяването на банката в несъстоятелност. За всичкото това нещо, те ще намерят своето „достойно“ признание от съда. Защото се знае къде отидоха активите. Аз мога да изброя почти всеки един актив къде е отишъл. То се концентрира в няколко ръце. Изключение правят някои, които успяха да осребрят активите през цесиите като Петрол, като Костенец. Това са изключенията. Всичко останало без изключение, отива през хората на Александър Ангелов и Пеевски, които „управляват“, т.е. на практика крадат банката. Отиват в ръцете им и с помощта на Бисер Лазов. Отиват в ръцете на Пеевски, на Бисер Лазов, на Сталийски и групата около тях. Виваком, разбира се, вече е престъпление с международен елемент.

ДИКОВ: Мисля, че дойде времето да кажете какво му занесохте и какво показахте на Бойко Борисов на онази фамозна среща юни месец, началото, малко преди затварянето на банката, в гаража, там, където Гриша Ганчев Ви е завел.

ВАСИЛЕВ: Част от това, което му занесох, са тези разчети – колко неговото доверено лице е взело през тези години през операции, през фирми и прочие.

ДИКОВ: Сталийски. Какво се оказа? Колко?

ВАСИЛЕВ: Да. Много са, не са малко. Само от тука са 50 милиона лева, има и други.

ДИКОВ: Тези пари, 40 милиона, откъде са на Сталийски и на Сечкова? Които се оказаха парите им в

банката.

ВАСИЛЕВ: Това се оказаха пари, които Сталийски придоби след изнудване на ТВ7 във връзка с един смешен договор за наем на студиата, подписан от тогавашния директор на ТВ7 Николай Барекков. Сталийски започна да изнудва ТВ7, че ще я обяви в несъстоятелност, ако ТВ7 не изпълни договора. Трябваше ТВ7 да плаща наем на студиата на Сталийски по 10 милиона лева на година.

ДИКОВ: Че кой е подписал този идиотски договор?

ВАСИЛЕВ: Как кой – директорът.

ДИКОВ: Как директорът? Вие сте над директора там. Това е някаква друга игра очевидно.

ВАСИЛЕВ: Това е корпоративна структура, която си има управление. Ако БТВ си има собственик Си Ем И (СМЕ), това означава ли, че собствениците участват всеки ден в политиката – ежедневната – и одобряват всеки договор, подписан от Павел Станчев.

ДИКОВ: Демек зад гърба ви?

ВАСИЛЕВ: Разбира се, че зад гърба ми. Защото той беше грандоман, защото беше решил, че ще изпревари и БТВ, и Нова телевизия по рейтинг, за да може да вземе лъвския пай от рекламния пазар в България. Така че да не влизам повече в тази тема. Дълга е темата.

ДИКОВ: Последно, тези 4 милиона, които бяха изплатени, те откъде дойдоха?

ВАСИЛЕВ: Те дойдоха от собственика на ТВ7 като знак на благодарност за добрата му работа в телевизията като изпълнителен директор.

ДИКОВ: Той каза, че са като обезщетение от някакъв фонд, защото е собственик – нещо такова.

ВАСИЛЕВ: Значи, когато Барекков тръгна отявлено в политиката, той просто трябваше да излезе от телевизията и това беше единственият начин да излезе от телевизията.

ДИКОВ: Защо не признаете, че тези 300 милиона не може да са дадени реално за издръжка на телевизията?

ВАСИЛЕВ: Колко мислите, че е бюджетът на БТВ? Годишният?

ДИКОВ: Нямам представа.

ВАСИЛЕВ: Над 120 милиона. За 2 години? Бюджетът на ТВ7 е бил съпоставим, защото това беше условието да надхвърли рейтинга на БТВ и на Нова. Но да се върнем на студиата. Освен че бяха продадени незаконно според мен – и от Сечкова, и от Сталийски, защото там има еврофинансиране и

има забрани за продаване на активи за определен период при еврофинансиране – синдиците, които много се борят за активите на банката, оставиха студиата да бъдат разграбени от същите тези хора. А това изцяло е в патримониума на банката – студиата в Герман. Те оставиха студиата да бъдат разграбени.

ДИКОВ: Кога Бойко Борисов Ви обеща, че ще спаси банката?

Гледайте първа част на интервюто на Цветан Василев на страницата на телевизия ВІТ, както и в Youtube:

<http://www.bitelevision.com/mafiofski-urotsi-tsvetan-vasilev-v-spetsialno-intervyu-za-sasho-dikov/>

https://www.youtube.com/watch?v=MSd_kxunFUw&feature=youtu.be